

- ogiltigförklara det beslut som fattats av kommissionen, och som sökandena delgavs den 18 juni 2019, varigenom dessa utan saklig grund nekades rätt till ett effektivt rättsmedel vad gäller de uppgifter som undersöktes under en fortsatt inspektion, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Enligt den första grunden har det skett ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna, rätten till respekt för hemmets okränkbarhet och rätten till ett effektivt domstolsskydd genom att det saknas ett effektivt domstolsskydd vad gäller villkoren för genomförande av inspektionsbeslut.
2. Enligt den andra grunden har det skett ett åsidosättande av artikel 20.4 i rådets förordning nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (Text av betydelse för EES) (EGT L 1, 2003, s. 1) och de grundläggande rättigheterna, genom att inspektionsbeslutet saknar tillräcklig motivering och därför innebär att sökandena har gått miste om de grundläggande garantier som krävs i detta sammanhang.
3. Enligt den tredje grunden har det skett ett åsidosättande av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 och de grundläggande rättigheterna, genom att kommissionen inte förfogade över någon indikation som rättfärdigade det angripna beslutet.
4. Enligt den fjärde grunden har det skett maktmissbruk samt ett åsidosättande av artikel 20.4 i förordning nr 1/2003 och av de grundläggande rättigheterna, då inspektionsbeslutet inte är ett resultat av en opartisk granskning och utan tvärtom av alla yttre kännetecken att döma har antagits för andra ändamål än de angivna.
5. Enligt den femte grunden har det skett ett åsidosättande av artikel 20.3, 20.4 och 21 i förordning nr 1/2003 och de grundläggande rättigheterna, genom att sökandena har nekats andra grundläggande garantier som krävs vid äventyr av ogiltighet.
6. Enligt den sjätte grunden har det skett en uppenbart felaktig bedömning och ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen vad gäller det sätt på vilket kommissionen fattat beslut om att det var lämpligt att genomföra inspektionen och den fortsatta inspektionen samt vad gäller inspektionens tidslängd och omfattning.
7. Enligt den sjunde grunden har det skett ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna genom beslutet att inte säkerställa anpassat skydd för vissa handlingar beträffande vilka sökandena hade ansökt om unionsrättsligt skydd.
8. Enligt den åttonde grunden har det skett ett åsidosättande av de grundläggande rättigheterna genom att sökandena, utan sakligt skäl, nekats rätten att till unionsdomstolen framställa en begäran om anstånd med undersökningen av de förseglade uppgifterna i avvaktan på att förevarande talan avgörs.

Talan väckt den 7 augusti 2019 — Malacalza Investimenti mot ECB

(Mål T-552/19)

(2019/C 328/76)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Malacalza Investimenti Srl (Genua, Italien) (ombud: advokaterna P. Ghiglione, E. De Giorgi och L. Amicarelli)

Svarande: Europeiska centralbanken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- såsom åtgärd för bevisupptagning, med stöd av artikel 91 första stycket c i tribunalens rättegångsregler, förelägga ECB att förete sitt beslut av den 2 januari 2019 mot Banca Carige S.p.A., jämte övriga handlingar som är föremål för den bekräftande ansökan,
- ogiltigförklara det angripna beslutet, såsom det identifierats i inledningen till ansökan, och
- förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan är riktad mot ECB:s beslut LS/LdG/19/185 av den 12 juni 2019, delgivet i ett epostmeddelande som ECB skickat samma dag med stöd av artikel 8 i beslut ECB/2004/3, att till alla delar avslå den bekräftande ansökan som Malacalza Investimenti Srl ingett om att få tillgång till beslutet av den 2 januari 2019 genom vilket ECB utsåg de särskilda förvaltarna för Banca Carige S.p.A., jämte en rad därtill relaterade handlingar.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: ECB:s beslut av den 2 januari 2019 att vägra tillgång till beslutet är rättsstridigt, på grund av i synnerhet:
 - Felaktig tillämpning av artikel 4.1 c i beslut ECB/2004/3, då det inte finns någon allmän presumtion om att ECB:s beslut inte kan lämnas ut, när det rör sig om rättsligt bindande rättsakter och inte handlingar som enbart rör förfarandet.
 - Villkoren för att tillämpa artikel 4.1 c i beslut ECB/2004/3 är inte uppfyllda, eftersom uppgifterna avseende Banca Carige S.p.A. redan har offentliggjorts i samband med iakttagandet av de informationskrav som följer av den sektorsspecifika lagstiftningen på området.
 - Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och principen om opartiskhet med hänsyn till att banken har underlåtit att lämna ut en icke-konfidentiell version av sitt beslut av den 2 januari 2019.
 - Åsidosättande av artikel 296 andra stycket FEUF då beslutet att vägra tillgång till beslutet saknar motivering.
 - Åsidosättande av sökandens rätt till försvar och rätt att få sin sak prövad.
2. Andra grunden: Beslutet att inte bevilja tillgång till andra handlingar än ECB:s beslut av den 2 januari 2019, är rättsstridigt på grund av i synnerhet:
 - Åsidosättande och felaktig tillämpning av bestämmelserna i artikel 4.1 c och artikel 4.2 första strecksatsen i beslut ECB/2004/3 då villkoren för att tillämpa dessa bestämmelser inte är uppfyllda, motivering saknas och rätten till försvar har åsidosatts.
 - Felaktig tillämpning av artikel 27 i förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁾, av artikel 53 och följande artiklar i direktiv 2013/36/EU⁽²⁾, och av artikel 32 i ECB-förordning nr 468/2014⁽³⁾ med den följd att undantaget för sekretess vad gäller eventuella uppgifter i andra handlingar än ECB:s beslut av den 2 januari 2019 därför inte är tillämpligt på Malacalza S.r.l.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338)

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (EUT L 141, 2014, s. 1).